

A Fővárosi Ítéltábla a cím név jogtanácsos által képviselt név cím felperesnek a név jogtanácsos által képviselt Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa (1088 Budapest, Reviczky u. 5., Hiv. sz.: 534-3/2012.) alperes ellen műsorszolgáltatási jogosultság ügyében hozott határozat felülvizsgálata iránt indult perében – amely perbe a név ügyvéd cím név által képviselt az alperes pernyertessége érdekében beavatkozott – az alulírott helyen, 2012. évi március hó 14. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az alperes 2011. évi december hó 20. napján kelt – az alperes 196/2012. (II. 1.) számú határozatával módosított – 1983/2011. (XII. 20.) számú határozatának 2. pontjában írt, a Pályázati Eljárás nyertesére vonatkozó rendelkezését hatályon kívül helyezi és az alperest e körben új eljárásra kötelezi.

Kötelezi az alperest és a beavatkozót külön-külön arra, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 50.000 (azaz ötvenezer) – 50.000 (azaz ötvenezer) forint perköltséget.

A kereseti illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további jogorvoslatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

Az alperes a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Mttv.) 51.§-ának (1) bekezdése és 216.§-ának (2) bekezdés c) pontja alapján pályázati felhívást tett közzé 2011. július 21-én a frekvencia médiaszolgáltatási lehetőség hasznosítására. A pályázati

felhívás 2.1.1.4. pontja szerint a pályázó a pályázati ajánlat eredeti példányát alkotó valamennyi dokumentum minden oldalát tartozik eredetiben aláírni, a pályázati ajánlat másolati csomagjait alkotó dokumentumoknak ezen eredeti példány másolatainak kell lenniük. A 2.1.1.5. pont kimondja, hogy a pályázónak a nyilatkozatokat vagy egyéb dokumentumokat a cégjegyzése szabályai szerint aláírva kell benyújtani. A pályázati felhívás által előírt nyilatkozatokat a pályázónak külön-külön aláírva és dátummal ellátva kell benyújtania. A pályázati felhívás 1.11.2.1. pontja alapján a Médiatanács a pályázati nyilvántartásba vett, alakilag és tartalmilag érvényes pályázati ajánlatokat értékeli. A pályázó által elérhető pontok száma maximum 72 pont, amely a felhívás 1.11.2.4. pontjában meghatározott értékelési elemekből tevődik össze. E szerint a médiaszolgáltatási díjajánlatra legfeljebb 15 pontot, a műsortervre összesen 52 pontot, a médiaszolgáltatási tapasztalatra 3 pontot, a kiegészítő médiaszolgáltatás vállalására pedig legfeljebb 2 pontot lehet kapni.

A beadási határidőre összesen 7 pályázó, köztük a felperes és a beavatkozó nyújtott be pályázati ajánlatot.

Az alperes a 2011. december 20. napján kelt 1983/2011. (X.20.) számú határozatának (a továbbiakban: alhatározat) 1. pontjában megállapította, hogy a ^{frekvencia} körzeti rádiós médiaszolgáltatási lehetőség hasznosítására megindított pályázati eljárás eredményes, a 2. pont szerint pedig a pályázati eljárás nyertese a beavatkozó. A határozat indokolásában az alperes az előzmények között rögzítette, hogy a pályázók a kért hiánypótlást az előírtaknak megfelelően teljesítették, és, hogy az Mttv. 58.§-ának (1) bekezdése alapján mások mellett a felperest és a beavatkozót is pályázati nyilvántartásba vette. Ezt követően pályázónként meghatározta a pályázati felhívás 1.11.2.4. pontja szerinti értékelési kategóriákban elért egyes pontszámokat, amelyek alapján a legmagasabb, 66 pontot a beavatkozó érte el, őt követi 65 ponttal a felperes. A szubjektív értékelés részletezését a határozat - indokolásához tartozó - 6. oldala ötödik bekezdésétől a 7. oldal ötödik bekezdéséig tartó rész tartalmazza.

Az alperes határozatát a felperes részére 2011. december 23. napján kézbesítették.

A felperes keresetet terjesztett elő a határozat 2. pontjában foglalt, a pályázati eljárás nyertesére vonatkozó rendelkezések bírósági felülvizsgálata iránt. Elsődlegesen a határozat e részének megváltoztatását, másodlagosan a hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését, míg harmadlagosan a hatályon kívül helyezés mellett az alperes új pályázat lefolytatására való kötelezését kérte. Állította, hogy a határozat az Mttv. 59.§-ának (1) és (3) bekezdésébe ütközik. A beavatkozó pályázati ajánlata ugyanis tartalmilag érvénytelen, mert a médiaszolgáltatási díjajánlata túlzó mértékű és megalapozatlan, reális bevételi tervekkel alá nem támasztott, az alperes pedig nem vizsgálta a vállalás megalapozottságát. A határozat sérti az Mttv. 60.§-ának (1) és (3) bekezdését is, mert az értékelési elvek átláthatatlanok; a szubjektív műsortervi értékelés tekintetében semmilyen indokolás nincs, csupán a két legmagasabb pontszámot elnyerő ajánlattal kapcsolatban található néhány soros kiemelés. Matematikailag és jogilag is lehetetlen a beavatkozó részére 9 pontot adni az általa vállalt 31 százaléknyi szöveges műsorra. Ezen kívül a beavatkozó az objektív elemek értékelése során már megkapta a maximális 20 pontot a helyi közélettel foglalkozó, a helyi mindennapi életet segítő műsorszámok megajánlott magas arányára tekintettel,

így a kétszeres értékelés tilalmába ütközik ugyanennek a pontozása. E körben az idegen nyelven mondott hírekre sem lehetett volna pontot adni. Mindezeken túl a határozat sérti az Mttv. 4. és 5.§-aiban foglalt alapvető rendelkezéseket, valamint a pályázati felhívás 1.3. pontjában meghatározott alapvető pályázati célkritériumot is. Az alperes figyelmen kívül hagyta, hogy egyedül ő nyújtott be a sokszínűség érvényre juttatásának teljesítésére alkalmas ajánlatot, jogellenes elhallgattatásával a szabad tájékozódás és a szabad tájékoztatáshoz fűződő jogok is végleges és helyrehozhatatlan sérelmet szenvednének.

A felperes a 2012. január 10. napján végzett iratbetekintésre hivatkozással benyújtott, 2012. január 18. napján kelt előkészítő iratában a kereset kiegészítéseként előadta, hogy a beavatkozó ajánlata nem felel meg a pályázati felhívás 2.1.1.1., 2.1.1.3., 2.1.1.4. és 2.1.1.5. pontjaiban foglaltaknak, ezért az ajánlat alaki szempontból is érvénytelen. A pályázati ajánlat folyamatos sorszámozással ellátott 1., 2., 12., 13., 19. és 25. oldalait a beavatkozó semmilyen módon nem írta alá, az egyéb oldalakat pedig nem cégszerűen, a cégjegyzés szabályait teljesen figyelmen kívül hagyva írta alá. Mindezzel sérült az Mttv. 57.§-ának (2) bekezdés d) pontjában és 58.§-ának (2) bekezdésében foglalt előírás, mert az alakilag érvénytelen ajánlat nyilvántartásba vételét is meg kellett volna tagadni és érdemben sem lehetett volna elbírálni. Ennek elmaradása esetén az Mttv. 58.§-ának (3) bekezdése alapján legkésőbb a felülvizsgálni kért határozatba kellett volna foglalni a beavatkozó ajánlatának alaki érvénytelenségét. A keresetlevélben kifejtett tartalmi érvénytelenség további alátámasztására pedig előadta, hogy a határozat azért is sérti az Mttv. 59.§-ának (1) bekezdésében és 60.§-ának (1) bekezdésében foglaltakat, mert a beavatkozó üzleti terve teljesen megalapozatlan, az az alapvető minimum követelményeket sem teljesíti, de nem felel meg a számviteli előírásoknak sem, amellyel sérült a pályázati felhívás 2.3.4.2. pontjában foglalt kötelező előírás és ezen keresztül az Mttv. 59.§-ának (3) bekezdés a), b) és c) pontja is. Emellett az alperes megsértette a pályázati felhívás 1.10.9.1. pontjában és az annak alapjául szolgáló Mttv. 57.§-ának (1) és 59.§-ának (2) bekezdésében foglalt kötelezettségét. A beavatkozó által csatolt banki igazoláson ugyanis a pályázati felhívás 2.3.8.1. c) pontjában rögzített definitív előírással szemben nem szerepel, hogy az adott összeg egy, a pályázati felhívásban meghatározott speciális célra való felhasználásra szól. Ezen kívül nem lett volna lehetőség az euro összegben elhelyezett letét elfogadására sem a működési költségek biztosítására. Mindezekon túl a határozat sérti az Mttv. 57.§-ának (4) bekezdését is, mert a beavatkozó nem teljesítette a hiánypótlási felhívásban foglaltakat, az arra adott válasza önellentmondó.

Az alperes a 2012. február 1. napján kelt 196/2012. (II.1.) számú határozatával (a továbbiakban: módosító határozat) az alaphatározat 6. oldalának ötödik bekezdésétől a 7. oldal ötödik bekezdéséig terjedő indokolási részt módosította, és pályázónként részletezte a műsortervek szubjektív értékelése során figyelembe vett szempontokat. A határozat indokolása szerint az alperes az alaphatározat meghozatalát követően megállapította, hogy az alaphatározat indokolása nem tartalmazza teljes részletességgel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 72.§-ának (1) bekezdés ec) pontjában foglaltaknak megfelelően azon mérlegelési szempontokat és tényeket, amelyek a műsorterv szubjektív értékelésének alapjául szolgáltak. A jelen ügy során

felmerült körülmények, a felülvizsgálati kérelem által felvetett kérdések és az adott ügyhöz kapcsolódó sajtóvisszhang okán indokolt volt a Ket. 114.§-ának (1) bekezdésében foglaltak alkalmazása.

A felperes keresetet terjesztett elő a módosító határozat bírósági felülvizsgálata iránt is. Álláspontja szerint ez utóbbi határozat a Ket. 114.§-ának (1) bekezdésébe ütközik, mert a határozat módosítása keretében nincs lehetőség a kiosztott pontok alátámasztása érdekében új értékelési keretrendszer meghatározására vagy a korábban kialakított keretrendszer utólagos megváltoztatására. Ezen kívül a módosító határozat nem küszöbölte ki az alaphatározat jogszabálysértéseit, sőt azt az Mttv. hivatkozott rendelkezéseibe, valamint az 52.§-ának (2) bekezdés h) pontjába ütközően további jogsértésekkel súlyosbította azzal, hogy a szubjektív műsortervi értékelés során alkalmazott keretrendszert nem tette közzé a pályázati felhívásban. Ez akkor is sérti az Mttv. 60.§-ának (4) bekezdésében foglaltakat, ha az értékelési keretrendszer már megvolt a pályázati felhívás közzétételkor, de akkor is, ha az utólag került kialakításra, mert azt a pályázók nem ismerhették meg, így nem tudták arra tekintettel megtenni ajánlataikat. Ezen kívül a módosító határozatban megjelölt értékelési keretrendszer ellentétben áll a pályázati felhívásban megismerhető objektív értékelési keretrendszer 1.11.2.4. pontjában a zenei műsorszámok arányára vonatkozóan megjelölt értékelési szemponttal is, amivel ismét sérült az Mttv. 60.§-ának (1) és (3) bekezdése. A műsorelemek specialitására, illetőleg különlegességére alapított új értékelési alszempont körében a beavatkozó részére adott maximális 4 szubjektív műsortervi pont pedig az ugyanazon tartalmi elemek többszörös értékelésének tilalmára vonatkozó rendelkezésbe ütközik.

Az alperes ellenkérelmében a felperesi kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a pályázati felhívás az Mttv. 62.§-ának (5) bekezdése alapján keresettel nem támadható döntés, az abban foglaltakat a pályázat eredményéről hozott döntéssel szembeni jogorvoslat körében sem lehet vitatni. A felperes ténylegesen a médiaszolgáltatási jogosultság szabályozási rendszerét támadja, ez azonban nem jogalkalmazási, hanem jogalkotási kérdés. Ezen kívül a beavatkozó ajánlatának alaki érvénytelenségére vonatkozó felperesi kereset elkésett, mert a perindítási határidő eltelte után a határozat keresettel korábban nem támadott önállóan elkülöníthető részét nem lehet vitatni, és a keresetet a keresetben nem szereplő jogszabálysértésre nem lehet kiterjeszteni. A pályázatok nyilvántartásba vételéről pedig pályázónként külön-külön hozott hatósági döntést, a felülvizsgálni kért határozat már csak az ezt követő érdemi értékelést tartalmazza. Emellett állította, hogy a beavatkozó ajánlata formailag megfelelt a pályázati felhívásban meghatározott feltételeknek. Az 1., 2., 13., 19. és 25. oldalak érdemi nyilatkozatokat nem tartalmaznak. A pályázati felhívás 2.1.1.4. pontjának nyelvteni, logikai értelmezése alapján egyértelműen megállapítható, hogy kizárólag a pályázati ajánlathoz benyújtott, annak részét képező dokumentumokat kell aláírással ellátni, vagyis az üres lapokat, a fedlapokat szükségtelen külön aláírni. Erre irányuló szándék esetén ugyanis az aláírási kötelezettséget nem szűkítette volna le az ajánlat egyes dokumentumaira, hanem egyértelműen az ajánlat valamennyi lapját, oldalát jelölte volna meg. A pályázó általi aláírás célja a hitelesség, az eredetiség biztosítása, ezáltal nyilvánvalóan nem a fedlapok, hanem az érdemi információt tartalmazó dokumentumok aláírása szükséges az alaki érvényességhez. A pályázati ajánlat 12. oldalán található műsorterv táblázat a pályázati felhívásban előírt formanyomtatvány

kitöltése, amely formanyomtatványon sem szerepel aláírás, a pályázati felhívás 2.1.1.2. pontja alapján pedig a formanyomtatványon módosítást eszközölni nem lehet. A társaság cégkivonata és társasági szerződése közjegyző által hitelesített formában került benyújtásra, így azok eredetisége, valóságosága hitelt érdemlően bizonyított. A pályázati felhívás alapján ezen dokumentumokat kellett eredeti vagy közjegyző által hitelesített formában benyújtani, amely követelményt a beavatkozó teljesítette. Az ajánlatot a közjegyző hitelesítette és az összefűzött formában került benyújtásra, ezért megfelelt a formai követelményeknek. A banki igazolás és az adóigazolás nem a beavatkozótól származik, azok hivatalos ténytanúsító bizonyítványok, ezért azok pályázó általi aláírására nem is volt szükség a felhívás szerint. A pályázati felhívásban meghatározott formai követelmények ugyanis azt hivatottak biztosítani, hogy egyértelmű és bizonyított legyen az, hogy az ajánlat az ajánlattevőtől származik, az abban foglaltak hitelesek, eredetiek és az ajánlattal szemben támasztott követelményeket hitelt érdemlően bizonyítsák. A beavatkozó ajánlatának oldalai megfelelő módon kerültek aláírásra, azok nem szignók, megegyeznek a közjegyző által hitelesített aláírási címpéldányon szereplő képviseleti jogosult aláírásával. Cégjegyzés alatt annak az írásbeli jognyilatkozatnak az aláírása értendő, amelyet a társaság képviseletére jogosult személy a társaság nevében tesz. Az ajánlat bontásánál jelenlévő, a bontás hitelességét tanúsító közjegyző által kiállított okirat is hitelt érdemlően tanúsítja, hogy cégszerű aláírás szerepel a beavatkozó által benyújtott ajánlaton, és ez teljes mértékben megegyezik az egyes oldalakon is szereplő aláírásokkal. Hangsúlyozta, hogy a pályázati felhívás 2.1.1.5. pontja alapján kizárólag a 2.3.7. pontban felsorolt nyilatkozatokat kellett külön-külön aláírni. Az ebben a zárt taxációban nem szereplő nyilatkozatok aláírásának elmaradása nem eredményezhet alaki érvénytelenséget, mert az alaki érvénytelenségi okokat nem lehet kiterjesztően értelmezni. Megjegyezte, hogy a Ket. 72.§-ának (1) bekezdése alapján az érvénytelenség mérlegelési kereteit, ténybeli és jogi indokolását csak akkor köteles megadni, ha határozatában az ajánlat érvénytelenségéről rendelkezik. Amennyiben a pályázati ajánlat érvénytelenségét határozatában nem állapítja meg, az érvénytelenség nem minősül a pályázati eljárás – mint hatósági ügy – érdemének. Állította, hogy a beavatkozó ajánlatának tartalmi érvényességi vizsgálatát elvégezte, ez kitűnik a határozat indokolásából, döntése megfelel a mérlegelési jogkörben hozott határozatokkal szemben támasztott követelményeknek. Ezzel szemben a felperes nem bizonyította a beavatkozó ajánlatának tartalmi érvénytelenségét sem. Részletesen kifejtette érvei szerint a beavatkozó ajánlata megfelelt a pályázati felhívásban rögzített tartalmi követelményeknek is, az egyes, elbírálási részszempontra szerinti elemeket pedig megfelelően értékelte. Ezen kívül a beavatkozótól nem hiánypótlást, hanem felvilágosítást kért, amelynek teljesítése önkéntes. Állította, hogy a módosító határozat mindenben megfelel a Ket. 114.§-ában foglalt törvényi feltételeknek, e körben a felperes konkrét jogszabálysértést nem is jelölt meg.

A beavatkozó az alpereshez csatlakozva kérte a kereset elutasítását. Álláspontja szerint a felperes kereseti kérelme nem felel meg a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 121.§-ában, illetve 339.§-ában foglalt feltételeknek; sem tartalmában, sem jogszabályhelyre történő hivatkozással nem jelölte meg, hogy az alperes határozata mennyiben jogszabálysértő. A pályázati felhívás körében az alperes közigazgatási határozatot nem hozott, így annak tartalmát a felperes már nem vitathatja. Egyébként törvény nem biztosít megváltoztatási jogkört a bíróság számára,

és nincs olyan kötelező rendelkezés sem, amely szerint a határozat hatályon kívül helyezése mellett az alperesnek kötelessége lenne a ^{frekvencia} körzeti frekvencia hasznosítására szerződést kötni. Ezért nem áll fenn olyan szükséghelyzet, amely alapján a felperes kereseti kérelmének megfelelően a határozat esetleges hatályon kívül helyezése mellett szükség lenne az alperes új eljárásra kötelezésére.

A felperes fellebbezése az alábbiak szerint alapos.

Az ítéletábra a felperes keresete, az alperes nyilatkozata, a felek és a beavatkozó előadásai, becsatolt iratai, valamint a közigazgatási iratok alapján megállapított tényállásból kiindulva a következőkre alapozta döntését.

A közigazgatási perben a bíróságnak nincs korlátlan ellenőrzési joga, nem vizsgálhatja teljeskörűen a közigazgatási szerv eljárását, valamennyi döntését. Csak a Pp. 324. §-ának (2) bekezdése szerinti közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata kérhető, az sem általánosságban, hanem konkrét jogszabálysértésre hivatkozással. A Pp. 339.§-a alapján ugyanis a bíróság csak a jogszabálysértő határozatot helyezheti hatályon kívül vagy változtathatja meg. A bírósági felülvizsgálat irányát, korlátait a felperes által megjelölt jogszabálysértés szabja meg, mert a Pp. 324.§-ának (1) bekezdése alapján a közigazgatási perben is érvényesülő jogelv a Pp. 3.§-ának (2) bekezdése szerinti kereseti kérelemhez kötöttség elve, éppúgy, ahogy a Pp. 215.§-ában megfogalmazottak, azaz a bíróság döntése nem terjedhet túl a kereseti kérelmen, illetve az ellenkérelmen. Hiába találná tehát a bíróság más okból jogszabálysértőnek az alperesi határozatot, arra – a Ket. 121.§-ának (1) bekezdésében felsorolt semmisségi okok felmerülésének kivételével – nem alapíthatja döntését. Mindezek alapján a Fővárosi Ítéletábra kizárólag azt vizsgálhatta, hogy az alperes határozata sérti-e a felperes keresetében megjelölt jogszabályi rendelkezéseket. Nem ellenőrizhette tehát a pályázati eljárás egészét, a pályázati felhívás jogszerűségét, de a határozat keresettel nem támadott 1. és 3. pontjában foglalt rendelkezéseket sem, emellett hivatalból sem vizsgálódhatott.

A Ket. 114.§-ának (1) bekezdése értelmében a közigazgatási hatóság – meghatározott feltételek fennállása esetén – az általa hozott határozat hibáját saját hatáskörben orvosolhatja, ennek körében a határozatot módosíthatja. Ilyenkor formailag két önálló határozatról van szó, jogi értelemben azonban a két határozat egy egységet alkot; a módosító határozat az alaphatározat részévé válik, a kettő csak együtt értelmezhető. Ennélfogva a két határozatot két külön perben elbírálni nem lehet, ez esetben a közigazgatási per tárgya a módosító és a módosított határozat együttese. Ennek megfelelően az ítéletábra egy perben vizsgálta felül az alperes módosító határozattal módosított határozatát.

A Pp. 335/A.§-ának (1) bekezdése szerint a felperes a keresetét legkésőbb az első tárgyaláson változtathatja meg. A keresetet azonban a közigazgatási határozatnak a keresetlevéllel nem támadott önálló – a határozat egyéb rendelkezéseitől egyértelműen elkülöníthető – rendelkezésére csak a perindításra nyitva álló határidőn belül lehet kiterjeszteni.

A kiemelt jogszabályi rendelkezés alapján az ítéltábla megállapította, hogy a felperes iratbetekintést követően benyújtott előkészítő irata tartalmilag a kereset kiegészítésének minősül, ám az nem ütközik a Pp. 335/A.§-ának (1) bekezdése szerinti keresetváltoztatás tilalmába. A felperes ugyanis nem terjesztette ki a keresetét a határozat keresettel korábban nem támadott, önállóan elkülöníthető részeire, azaz a kereseti kérelme továbbra is kizárólag a határozat 2. pontjában foglalt rendelkezés bírósági felülvizsgálatára vonatkozott. Annak pedig nincs akadálya, hogy a felperes a meghatározott irányú kereseti kérelmén belül más jogszabálysértésre is hivatkozzon, újabb indokokat hozzon fel. Mindezek alapján a felperes keresete az egyik, általa – egyébként is még az első tárgyalás előtt - hivatkozott jogszabálysértés vonatkozásában sem késett el.

Az Mttv. 57.§-ának (1) bekezdése alapján a Médiatanácsnak meg kell vizsgálnia, hogy a pályázó megfelel-e az alaki és tartalmi érvényesség feltételeinek. Ugyanezen szakasz (2) bekezdés d) pontja kimondja, hogy alakilag érvénytelen a pályázati ajánlat, ha az formailag nem felel meg a pályázati felhívásban meghatározott feltételeknek. Az Mttv. 58.§-ának (2) bekezdése értelmében az 57.§ (2) bekezdés alapján alakilag érvénytelen pályázat esetén a Médiatanács a pályázó pályázati nyilvántartásba vételét végzéssel megtagadja. Az Mttv. 58.§-ának (3) bekezdése szerint pedig amennyiben a Médiatanács az alaki érvénytelenségi okot a pályázati nyilvántartásba vételt követően, a pályázati ajánlat érdemi elbírálása során észleli, a pályázat alaki érvénytelenségét külön végzéssel nem állapítja meg, a pályázat érvénytelenségét a pályázati eljárást lezáró döntésébe foglalja.

A kiemelt jogszabályi rendelkezések alapján az ítéltábla rámutat arra, hogy az alperes az Mttv. keretei között szabadon határozhatja meg a pályázati felhívás egyes elemeit, ennek során a pályázóval, illetve a pályázattal szemben tartalmi és formai követelményeket egyaránt támaszthat. Csak az az ajánlat minősül érvényesnek, amelyik maradéktalanul megfelel a pályázati felhívás követelményeinek. Éppen ezért a pályázati ajánlat tartalmi és formai megítélésénél magát a kiírást kell alapul venni.

Jelen esetben a pályázati ajánlatra vonatkozó formai követelményeket a felhívás 2.1. pontja határozza meg. A 2.1.1.4. pont értelmében a pályázónak a pályázati ajánlat eredeti példányát alkotó valamennyi dokumentum minden oldalát alá kell írnia, míg a 2.1.1.5. pont szerint a nyilatkozatokat vagy egyéb dokumentumokat a pályázónak a cégjegyzés szabályai szerint aláírva kell benyújtania, a pályázati felhívás által előírt nyilatkozatokat pedig külön-külön alá kell aláírni és dátummal ellátni.

Az alperes a felhívásban alkalmazott „dokumentum” fogalom pontos tartalmát nem határozta meg, és nem sorolta fel, hogy az ajánlat mely részei minősülnek dokumentumnak és melyek nem; ezt a megfogalmazást következetes megkülönböztetés nélkül használta a felhívás különböző helyein. Kizáró-, szűkítő- vagy értelmező rendelkezés hiányában ezért a dokumentum kifejezés az ajánlat részét képező valamennyi iratot, így a nyilatkozatokat és az egyéb iratokat is magában foglalja, függetlenül annak kiállítójától. Ezen kívül megállapítható az is, hogy az alperes az alaki követelmények meghatározásánál nem tett különbséget: nem szabályozta egymástól eltérően az érdemi információt tartalmazó iratokat az ilyen tartalommal nem bíró iratoktól, lapoktól, oldalaktól, és aszerint sem különböztetett az

egyres dokumentumok között, hogy azok a pályázótól vagy mástól származnak-e. A zárt egészlet alkotó ajánlat minden egyes részére tehát ugyanazok a formai feltételek vonatkoztak. Ennélfogva a felhívás 2.1.1.4. pontjában foglalt előírást csak akként lehet értelmezni, hogy a pályázónak a pályázati ajánlat valamennyi oldalát alá kell írnia.

A felhívás 2.1.1.5. pontjában az alperes egyértelműen a pályázó cégjegyzése szabályai szerinti aláírást követelte meg. A beavatkozó ajánlatában található – egyébként sem lapszámot, sem oldalszámot nem tartalmazó – aláírási címpéldány szerint a beavatkozó ügyvezetője a céget akként jegyzi, hogy annak előírt, előnyomott vagy nyomtatott cégneve alá írja a nevét. A beavatkozó gazdasági társaság cégszerű aláírása tehát nem pusztán a cégjegyzésre jogosult személy aláírásából áll, hanem ahhoz közvetlenül hozzákapcsolódik a társaság cégneve is, az arra jogosult névaláírásához szorosan, attól elválaszthatatlanul kapcsolódik - akár előírva, akár előnyomva, akár nyomtatva - a cég neve. Ez a pályázó cégjegyzése szerinti aláírás.

Az ítéltábla a felperessel egyezően állapította meg, hogy a beavatkozó ajánlata nem teljesíti a 2.1.1.5. pontban előírt követelményt; annak egyetlen oldala sem tartalmazza a beavatkozó cégszerű aláírását; az ügyvezető által aláírt oldalakon ugyanis csak az aláírás szerepel, ahhoz sehogya sem kapcsolódik a beavatkozó cégneve. Emellett megállapítható az is, hogy meghatározott oldalakat, így az ajánlat 1., 2., 12., 13., 19. és 25. oldalait, továbbá egyes - oldalszámot, de még lapszámot sem tartalmazó iratainak - oldalait a beavatkozó egyáltalán nem írta alá. Ennélfogva a beavatkozó pályázati ajánlata az Mttv. 57.§-ának (2) bekezdés d) pontja alapján alakilag érvénytelen, mert formailag nem felel meg a pályázati felhívásban meghatározott feltételeknek. Az Mttv. nem rangsorolja a formai hibában szenvedő pályázati ajánlatokat, ezek mindegyikéhez az érvénytelenség jogkövetkezményét rendeli. Nincs lehetőség tehát a formai hiba súlyának mérlegelésére, így nem lehet különbséget tenni érdektelen és nem érdektelen formai hiba között sem. Az alperes – az Mttv. által szabott korlátok betartásával – maga határozhatta meg a pályázati ajánlat formai követelményeit. A közzétett pályázati felhívás viszont már őt is köti, annak rendelkezéseit akkor is köteles betartani, ha utóbb észleli, hogy az előírt követelmény indokolatlan vagy nem fedi a valós szándékát. A pályázati ajánlat alaki követelményei garanciális jellegű előírások, a hitelességet, az eredetiséget, az utólagos megbontás lehetőségének kizárását stb. célozzák. Éppen ezért az alaki feltételeket sem szűken, sem tágan értelmezni nem lehet. Amennyiben az alperes ténylegesen csak a pályázó által kiállított, érdemi információt tartalmazó oldalak cégképviselő általi aláírását várta el, akkor ezt kellett volna előírnia. Megkülönböztetett szabályozás hiányában a pályázati ajánlat minden dokumentumára, azaz minden oldalára vonatkozott az aláírási, mégpedig a cégszerű aláírási kötelezettség.

Megjegyzi az ítéltábla, hogy a ténytanúsítvány jegyzőkönyv szerint a pályázati ajánlatok bontásánál jelenlévő közjegyző-helyettes nem igazolta a beavatkozó pályázati ajánlatának alaki megfelelőségét, illetve a felhívás 2.1.1.4. pontjában és 2.1.1.5. pontjában foglaltak teljesítését.

A fentiek alapján az alperes akkor járt volna el helyesen, ha az Mttv. 58.§-ának (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően az alakilag érvénytelen pályázatra tekintettel

végzéssel megtagadja a beavatkozó pályázati nyilvántartásba vételét, amellyel szemben a beavatkozó jogosult lett volna bírósági felülvizsgálatot kérni az Mttv. 58.§-ának (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően. Amennyiben az alaki érvénytelenségi okot csak később, az ajánlatot érdemi elbírálása során észleli, akkor a pályázat érvénytelenségét az Mttv. 58.§-ának (3) bekezdése szerint a pályázati eljárást lezáró döntésébe kellett volna foglalnia, éppúgy, ahogy azt a határozat 3. pontjában – egy másik pályázati ajánlattal kapcsolatban - tette. Az alperes felülvizsgálni kért határozata e jogszabályi rendelkezésbe ütközik, mert annak ellenére nem rendelkezett a beavatkozó pályázatának az Mttv. 57.§-ának (2) bekezdés d) pontja szerinti alaki érvénytelenségéről, hogy az nem felelt meg a pályázati felhívás 2.1.1.4. pontjában és 2.1.1.5. pontjában meghatározott feltételeknek. Ez pedig a döntés érdemére is kiható lényeges jogszabálysértés, hiszen az alakilag érvénytelen ajánlat a pályázatok értékelésében nem vehet részt, így az ilyen ajánlat a pályázati eljárás nyertese sem lehet. Az alaki érvénytelenségre tekintettel a pályázat tartalmával kapcsolatos kereseti előadás érdemi vizsgálata szükségtelen volt.

A Pp. 339.§-ának (1) bekezdése szerint, ha törvény ettől eltérően nem rendelkezik, a bíróság a jogszabálysértő közigazgatási határozatot hatályon kívül helyezi – és szükség esetén – a közigazgatási határozatot hozó szervet új eljárásra kötelezi. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése meghatározza azokat a közigazgatási határozatokat, amelyeket a bíróság megváltoztathat.

Az előzőek alapján az ítélőtábla rámutat arra, hogy a közigazgatási perben a fél keresetében a határozat meghatározott irányú felülvizsgálatát kéri. Ezért – amint azt a Legfelsőbb Bíróság a 2/2011. (V.9.) KK véleményében is kimondta – a kereseti kérelemhez kötöttség nem érvényesül a tekintetben, hogy a felperes hatályon kívül helyezést vagy megváltoztatást kér. A törvény azonban ezt a döntést nem bízta a bíróság szabad belátására sem, hiszen a Pp. 339.§-ának (2) bekezdése tételesen meghatározza azokat a közigazgatási határozatokat, amelyek megváltoztatására a bíróság jogosult. A közigazgatási perben tehát a bíróság kasszációs jogköre az elsődleges. Ehhez képest – azon indokból, hogy a bíróság ne vegye át a közigazgatási szerv hatáskörét – kivételes a megváltoztató, reformatórius jogkör. Ez is csupán egy lehetőség a bíróság számára, akkor is dönthet a jogszabálysértő határozat hatályon kívül helyezéséről és szükség szerint a közigazgatási szerv új eljárásra kötelezéséről, ha van megváltoztatási jogköre. A pályázati eljárás eredményéről szóló érdemi határozat bíróság általi megváltoztatására azonban sem a Pp. 339.§-ának (2) bekezdése, sem az Mttv. 62.§-ának (6) bekezdése nem ad lehetőséget. A határozat új eljárásra kötelezés nélküli hatályon kívül helyezésére csak hivatalból indított közigazgatási eljárásokban kerülhet sor, ellenkező esetben ugyanis a kérelem, jelen esetben a pályázatok elbírálatlanok maradnának. Ez egyben azt is jelenti, hogy a megismételt eljárás is csak e körön belül maradhat, azaz a bíróság sem új pályázati felhívás közzétételére, sem új pályázati eljárás lefolytatására nem kötelezheti a közigazgatási szervet.

A kifejtettekre figyelemmel a Fővárosi Ítélőtábla az alperes módosított határozatának 2. pontjában írt, a pályázati eljárás nyertesére vonatkozó rendelkezését hatályon kívül helyezte és az alperest e körben új eljárásra kötelezte a Pp. 339.§-ának (1) bekezdése alapján.

A megismételt eljárásban az alperesnek le kell vonnia a beavatkozó pályázati ajánlatának alaki érvénytelenségének következményeit, és a fennmaradt pályázatok elbírálásáról szóló új döntésében a beavatkozót nem nyilváníthatja a pályázati eljárás nyertesének.

A felperes keresete sikerre vezetett, ezért a felmerült perköltségét az alperes a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése, míg a beavatkozó a 83.§-ának (1) bekezdése alapján köteles megfizetni. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5.§-ának (1) bekezdés c) pontja szerinti személyes illetékmentességben részesülő alperes helyett a kereseti illetéket az állam viseli a bírósági eljárásban alkalmazandó költségmentességről szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján. Az ítéletábla észlelte, hogy a felperes a keresetlevelén az Itv. 62.§-ának (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog ellenére 1.500.000 forint kereseti illetéket illetékbélyeg formájában lerótt. Az ily módon szükségtelen illetéket a felperes az Itv. 94.§-ának (2) bekezdése alapján visszaigényelheti az illetékügyekben eljáró hatóságtól.

Az ítélet elleni fellebbezés, perújítás, illetve felülvizsgálat lehetőségét az Mttv. 62.§-ának (6) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2012. évi március hó 14. napján